

RAMON NICOLAU I NOS

CANDIDAT A LA SINDICATURA 2021

“L’escolta i el consens són l’únic camí que ens permetrà ajudar a tots els col·lectius i transformar la ciutat”

“Treballaré per donar resposta a les necessitats de les persones i també a les demandes dels col·lectius”

“Em preocupa que famílies i infants en risc de pobresa quedin enrere en temps de COVID”

Com a Síndic, m'agradaria potenciar, a més de l'atenció personal a les demandes individuals, la **reflexió amb col·lectius representatius de la ciutat** sobre les possibilitats de millora en l'acció municipal. Els nostres ciutadans estan preocupats per l'accés a l'habitatge, la sanitat i l'educació. També tenen altres inquietuds socials i culturals. Són els àmbits on tinc experiència i on hi ha possibilitat de millora.

La missió de la Sindicatura ha de ser **prevenir futures reclamacions** a l'Ajuntament. Per això cal conèixer les realitats de les entitats ciutadanes i emetre recomanacions al Govern de la ciutat sobre propostes de millora de l'acció de l'Administració Pública.

En el moment actual de pandèmia per la COVID-19, cal prestar especial atenció a les necessitats de les **famílies i de la infància en situació de risc de pobresa**, a les dificultats d'accés a un habitatge digne, a la pobresa energètica i a la bretxa digital. La manca d'igualtat d'oportunitats de les persones amb diversitat funcional, la situació de les persones immigrants i sol·licitants d'asil, la igualtat de gènere o els drets de les persones LGTBI són altres qüestions que em preocupen.

Les administracions han d'estar **a prop dels veïns i veïnes** per acollir les seves demandes i queixes de manera més àgil i curosa. La funció principal de la Sindicatura de Greuges és **escoltar les demandes de la ciutadania** a nivell individual i també grupal o comunitari, per intentar donar resposta, el més individualitzada possible, i sobretot per **millorar l'eficiència** dels serveis municipals.

Necessitem que la Sindicatura de Greuges de Barcelona sigui **més coneguda** perquè la ciutadania hi pugui accedir. Per això, cal afavorir la capil·laritat social de la ciutat. El teixit associatiu ha de ser el principal difusor del paper de la Sindicatura de Greuges i de les seves possibilitats de millorar la qualitat de vida a Barcelona.

Voluntat de continuïtat i millora

Tinc un gran respecte personal i professional per a les dues Síndiques de Barcelona, Pilar Malla i Maria Assumpció Vilà, amb qui m'uneix una llarga amistat i en el cas que s'aprovi la meua candidatura, jo treballaré partint de la història i del present de la institució de la Sindicatura de Barcelona, i amb una **clara voluntat de continuïtat i de millora**.

He tingut la fortuna d'haver **treballat en equips dirigits per dones brillants, innovadores i pioneres** de les que he après molt. La llista és molt llarga, però m'agradaria destacar a Mercè Sala a l'IMD de Barcelona, Francesca Masgoret i Eulàlia Vintró a l'Ajuntament de Barcelona, Anna Simó i Carme Figueras a la Generalitat de Catalunya, Francina Alsina a la Federació del Voluntariat Social i Montserrat Font a la Fundació APIP-ACAM.

També m'han aportat molt polítics, com Pasqual Maragall, que va tenir la valentia de trencar amb les inèrcies establertes i treballar per una **Barcelona plural, oberta i integradora**.

La suma de tot l'aprenentatge rebut per aquestes persones i moltes altres menys conegudes públicament és el que vull **posar al servei dels veïns i veïnes de Barcelona**.

Molt agraït pel suport rebut fins ara

Sóc un privilegiat per poder participar en aquest procés, perquè m'està permetent reprendre el contacte amb moltes persones i entitats de la ciutat de les que la feina habitual i les complicacions de la pandèmia m'havien allunyat temporalment.

Alhora estic gaudint de l'oportunitat de compartir amb set persones candidates a la Sindicatura amb qui coincidim en interessos. Amb alguns d'ells com el Rafa, la Rosa i en Jordi, ja fa molts anys que hem coincidit i compartit vivències. Totes set són persones molt capacitades i de gran vàlua. Tinc la tranquil·litat que, sigui quina sigui la persona escollida pel Consell Plenari de l'Ajuntament, la Sindicatura estarà en molt bones mans.

Estic molt agraït a les persones i entitats que m'han animat a presentar-me i que estan donant suport i fent difusió de la meua la meua candidatura. Em fa molta il·lusió la idea d'assumir el repte de dur a terme la tasca de Síndic del 2021 al 2026, si finalment surto escollit. Seria un honor poder servir a la meua ciutat i els seus veïns i veïnes des d'aquesta institució.

Escotar i consensuar per transformar la societat i resoldre problemes individuals és el que m'ha portat fins aquí i el que m'agradaria seguir fent des de la Sindicatura de Greuges de Barcelona.

Com he arribat fins aquí

“Els serveis socials sempre han estat el meu motor de vida”

Des del **2015** faig de Director Adjunt de la Fundació APIP-ACAM, que treballa en la gestió de serveis socials per a persones amb diversitat funcional, persones migrades i refugiades, persones sense llar, persones preses o ex preses i persones víctimes de trànsit (trata) i explotació sexual. Formem part més de 700 persones treballadores que donem servei a 60 residències i llars residència, així com a una empresa d'inserció que fa feines de neteja, bugaderia, construcció i conservació d'edificis. Els nostres projectes s'ubiquen a Catalunya, Aragó, Castella i Lleó i el País Valencià.

Ara mateix com a representant a la Fundació APIP-ACAM faig de Secretari General de la Federació Catalana de Voluntariat Social i també he estat recentment nomenat com a Vicepresident al Consell d'Associacions de Barcelona.

Del **2011 al 2015**, el Govern d'Andorra m'encarrega organitzar i dirigir el Departament de Benestar i assessorar el Consell General a fer la primera Llei andorrana de Serveis Socials, així com actualitzar la Llei de Seguretat Social. Com a representant d'Andorra formo part del Comitè Governamental Europeu de Drets Socials, amb seu a Estrasburg, revisant les polítiques educatives, de salut, laborals i socials dels 47 països del Consell d'Europa. Tot això em va permetre fugir de les “portes giratòries” després d'ostentar responsabilitats polítiques en diferents administracions públiques.

Del **2006 al 2011**, soc escollit Regidor de l'Ajuntament de Barcelona amb l'Alcalde Jordi Hereu i successivament faig de President dels Districtes de Gràcia i de Ciutat Vella, Regidor d'Immigració, Cooperació Internacional i Participació Ciutadana, així com de Regidor de l'Eixample.

En aquests anys, representant l'Ajuntament també faig de President de Proeixample i del Consorci ELFAR, Vicepresident del Consorci de Normalització Lingüística de Catalunya, i membre de la Junta del Port, del MACBA, del CCCB i del Museu Marítim.

Del **2006 al 2011**, representant l'Ajuntament de Barcelona faig de Director de l'Observatori Internacional de la Democràcia Participativa, amb les presidències successives dels Alcaldes dels Ajuntaments de Porto Alegre, Nanterre, La Paz, Reggio Emília, Ciutat de Mèxic i Lleida, passant de 240 a més de 500 les Corporacions Locals adherides a l'Observatori.

En tota la meva trajectòria professional he fet de docent en moltes Jornades, Cursos, Fòrums i Conferències. També he assistit com alumne a moltes activitats formatives, i he publicat nombrosos articles i llibres sobre serveis socials i participació ciutadana.

Del **2003 al 2006**, vaig a treballar al Departament de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya, en el que consecutivament treballo en l'elaboració de manera participativa

de la Llei de Serveis Socials (que al 2007 va aprovar el Parlament de Catalunya per unanimitat), dirigeixo l'Oficina Social de la Generalitat a l'esvoranc del Carmel i faig de Director General de Serveis Socials (ICASS).

El **1987** em nomenen coordinador de l'Àrea de Serveis Socials de la Diputació de Barcelona, feina que desenvolupo fins el **2003**. En aquests temps reconvertim les Llars Mundet en campus universitari i residències de respir per a persones amb dependència, reconvertim la Maternitat en nous hospitals, Conselleria de Sanitat, Facultat de Biblioteconomia i un Institut per al barri, la Casa de Caritat en el CCCB i el Centre de Recursos Culturals i establim convenis de serveis socials d'atenció primària amb els 311 ajuntaments de la província. En aquests convenis donem suport a la recerca, informació, formació i documentació dels professionals socials de tots els ajuntaments de la província. També poso en marxa l'Escola d'Estiu de Serveis Socials, amb els Col·legis Professionals de Treball Social, Educació Social, Psicologia i Pedagogia, i dirigeixo les seves primeres 12 edicions.

Representant la Diputació, faig de docent a l'Escola Universitària de Treball Social de la Generalitat de Catalunya. Així mateix represento la Diputació a les comissions socials de la Federació Catalana de Municipis i de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies.

L'any **1990**, junt amb altres 40 persones, organitzem les Jornades de Voluntariat de Monells, en les que es crea la Federació Catalana de Voluntariat Social.

Entre els anys **1981 i 1983** dirigeixo la revista Voraviu de l'IMD de Barcelona, del **1983 al 1987** dirigeixo la revista FER CIUTAT de l'Ajuntament de Barcelona, i del **1988 al 2000** dirigeixo la revista Quaderns de Serveis Socials de la Diputació de Barcelona.

L'any **1987**, esmerço les meves vacances fent pràctiques de direcció de serveis socials, al costat de Mr. Fred Edwards, Director de Treball Social d'Strathclyde i president de la Federació Britànica de Treball Social, ja que volia "apadrinar" els serveis socials de Barcelona, perquè el seu pare brigadista internacional havia mort a l'Hospital de Sant Pau.

El **1983** l'Alcalde Pasqual Maragall em nomena coordinador de l'Àrea de Serveis Socials de l'Ajuntament de Barcelona, amb 250 treballadors, feina que exerceixo fins al 1987, augmentant els serveis i la plantilla fins a les 1.100 persones i obrint centres de serveis socials als 10 districtes de la ciutat. En aquests anys concertem la prestació de serveis socials amb moltes entitats sense afany de lucre, ja existents o de recent creació.

A proposta de la Federació ECOM em presento el **1980** a la plaça de gerent de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat de Barcelona, guanyo el concurs, exerceixo de gerent del **1981 al 1983**, desenvolupant l'Institut, creant diversos serveis i augmentant la plantilla d'1 a 55 persones treballadores.

Des de **1980**, començo a treballar de professor de química a l'Institut Gregal del barri del Besòs de Barcelona, facilitant la integració escolar de persones amb discapacitat.

Entre **1978 i 1980**, amb altres objectors de consciència, creem la Fundació Pere Mitjans

d'atenció a persones amb grans discapacitats físiques i psíquiques, endegant diversos tallers ocupacionals (passem d'1 a 3) i pisos residència (passem d'1 a 10) en els que hi treballo tres anys de manera voluntària com a servei civil. En els tres anys que la vaig dirigir vàrem passar de 15 a 120 persones ateses, de 8 a 90 persones treballadores, i en l'actualitat són a la vora de 200.

En aquests tres anys segueixo com a voluntari a la Junta de la Fundació Pere Mitjans i la represento a la federació ECOM, que agrupa totes les entitats catalanes de persones amb discapacitat, en la que soc coordinador i organitzem una tancada de 60 dies a la Delegació Provincial del Ministeri a Barcelona (SEREM) per reivindicar serveis per a persones amb discapacitat.

El **1978**, em declaro objector de consciència al servei militar i participo en la creació del Moviment d'Objectors de Consciència (MOC), soc detingut i empresonat. Participo en una vaga de fam de 16 dies i aconseguim una llicència temporal, deixant fora de la presó tots els objectors fins que es faci la llei espanyola d'objecció de consciència.

Entre **1973 i 1977**, faig de monitor d'esplai i de colònies en l'associació Auxilia i obtinc el títol de Director de Colònies a l'Escola de l'Esplai de la Fundació Pere Tarrés. Dirigeixo un total de 12 torns de colònies amb entitats del MCEC i d'Esplac. Alhora faig de mestre de matemàtiques a l'Escola d'Educació Especial Auxilia. Posteriorment estic al Consell Assessor de la Fundació Pere Tarrés, de la Fundació Catalana de l'Esplai, de la Fundació Lestonnac, de la Fundació SALAS i de la Federació ECOM.

Des de **1975 i fins 1977**, faig de Delegat de Facultat, i participo en la primera elecció democràtica de Rector al Claustre de la UAB, en la persona del Dr. Josep Laporte.

Un químic apassionat per les persones i per Barcelona

1959 – 1970. Estudio ensenyament primari i secundari al Col·legi Sant Miquel de Barcelona.

1970 – 1972. Estudio 6è de batxillerat i COU a l'Acadèmia Granés de Barcelona.

1972. Obtinc el Premi Extraordinari de Batxillerat.

1972 – 1977. Estudio la Llicenciatura en Ciències Químiques a la Universitat Autònoma de Barcelona. Faig l'especialitat de Química Analítica sota la direcció del Dr. Enric Casassas i de Química Inorgànica sota la direcció del Dr. Heribert Barrera.

1988 – 1989. Estudio en la primera promoció del Màster en Funció Gerencial a les Administracions Públiques d'ESADE, sota la direcció de Carles Losada, Xavier Mendoza i Joan Prats.

El que he après

Soc una persona motivada a treballar per als drets de la ciutadania, el benestar social i l'associacionisme de Barcelona. Tinc experiència en els serveis socials, en la participació ciutadana, en l'associacionisme i en la gestió pública.

Sempre ho he fet en equip, la qual cosa m'ha enriquit personalment i professionalment, i a més m'ha permès conèixer persones fantàstiques i establir moltes de les meves amistats. M'encanta involucrar-me en entitats i fundacions que passen de defensar interessos particulars a lluitar per al bé comú.

La meva mare em va transmetre la seva vocació per l'esforç, la ciència i el coneixement com a palanques per transformar la societat. El meu pare em va transmetre el seu exemple de treball constant per al benefici col·lectiu, creient en l'ajuda mútua i el treball en equip.

A més, fer de monitor de lleure m'ha permès aproximar-me a les responsabilitats educatives d'una manera lúdica, centrada en l'entorn, la sostenibilitat, el coneixement del medi natural i la recerca del benestar col·lectiu.

He tingut la sort de que en les meves feines m'han manat dones extraordinàries de les que he après molt: Roser Roca a la Fundació Pere Mitjans, Pilar Fuertes i Glòria Muñoz a Auxilia, Imma Bori a ECOM, Francesca Masgoret i Mercè Sala a l'IMD de Barcelona, Francesca Masgoret i Eulàlia Vintró a l'Ajuntament de Barcelona, Maite Arqué a la Diputació de Barcelona, Anna Simó i Carme Figueras a la Generalitat de Catalunya, Cristina Rodríguez al Govern d'Andorra, Francina Alsina a la Federació del Voluntariat Social i Montserrat Font a la Fundació APIP-ACAM.

També he tingut de caps Pere Serra a ECOM, Josep Ma. Rueda a Gregal, José Montilla a la Diputació de Barcelona, Pasqual Maragall a la Generalitat de Catalunya, Jordi Hereu a l'Ajuntament de Barcelona, Josep Ricou a la Fundació APIP-ACAM i Jordi Balot a la Federació del Voluntariat Social. De totes i tots ells he après a escoltar, dialogar i intentar transformar no sols les estructures de serveis, sinó sobretot els resultats per a la ciutadania.

Dels meus anys de responsabilitats polítiques guardo un bon record dels companys de tots els grups polítics, amb qui he dialogat, negociat i cercat solucions acceptables per a tothom, que significuessin millores per a la qualitat de vida de la ciutadania. Estic orgullós de la meva bona relació amb polítics de tots els grups.

La meva participació a les Federacions ECOM, DINCAT, Voluntariat Social, Empreses d'Inserció, Tot Raval i al Consell d'Associacions de Barcelona m'ha permès aprendre a generar consensos i a cercar solucions col·lectives, a més de conèixer aquells que són els meus amics.

Sempre he defensat la lluita no violenta i els meus referents són persones que busquen la transformació cap a una major justícia social, per la via del diàleg, la pau i la fermesa en la defensa de les pròpies conviccions.